

MŪSŲ LIETUVA

NR. 16 (1447) — XXVIII — 1976 M. BALANDŽIO — ABRIL 22 D. — 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

Kodėl jie mokosi lietuviškai?

Taip vyksta Klevelande. O KAIP PAS MUS?!

Šalia išgązdintą stirnaite primenančios vienuolikametės, lietuviškais bruožais, mergytės sėdi susikaupusi devynių vaikų motina; prie kito, lietuviškomis knygomis apdėto stalo, sėdi du viduramžiai vyrai, visą savo dėmesį sukaupe į lietuviškos Kalėdų giesmės tekstą. Kelios dešimtys įvairaus amžiaus, įvairių profesijų asmenų, vadovaujamų savo mokytojos dr. Danguolės Tamulionytės, gieda Kalėdų giesmes. Čiurlionio repetitijų patalpos, nors ir pavėluotai, prisipildo šventiška Kalėdų vakaro atmosfera. Sausio mėnesio šaltas, snieguotas ketvirtadienio vakaras neišgązdina lietuvių kalbos entuziastų, kurie susirinko į savo savaitinę lietuvių kalbos pamoką ir tradicinę Kalėdų vakarienę.

Jau ketvirtį metų įpusėjo specialių lietuvių kalbos kursų įvedimo suaugusiems, daugumoje nuo mūsų visuomenės kamieno nutrūkusiems asmenims. Sunku būtų tiksliai nustatyti tų kursų pasisekimo paslaptį bei kursantų entuziazmo motyvus. Tačiau, dabartinio etninio Amerikoje judėjimo atgarsyje, pasikalbėjus asmeniškai su dalimi kursantų, ryškėja keli pagrindiniai motyvai.

Bene pats įdomiausias ir svarbiausias motyvas yra tas, kad visa eilė čia jau senokai gyvenančių lietuvių kilmės asmenų, be jokių matomų pašalinių įtakų, pajuto norą ir pareigą išmokyti kadaise kūdikystėje

girdėtą, savo tėvų mylėtą, bet vėliau gerokai primirštą kalbą. Plieno įrankių specialistas (diemaker) Juozas Rukšėnas, su naujausiu "Dirvos" numeriu rankoje, pareiškė: "Aš nenoriu mirti, neišmokęs savo tėvų kalbos. Svajoju apie kelionę į Lietuvą. Norėčiau susikalbėti su savo giminaičiais... O čia tokie malonūs žmonės..." Ben Norbutas, vienos įmonės skyriaus viršininkas, didžiujasi esąs lietuviu, tačiau jaučia, kad jam reikalingas gilesnis savosios kalbos pažinimas. Jaunatviška Izabelė Reedick, kuri vaikystėje gerai kalbėjo lietuviškai, buvo savo jaunos dukros paskatinta eiti į lietuvių kalbos kursus. Jos duktė Nancy Reedick, magistro laipsnio savininkė, mokytoja, pati nori rasti savo etninę tapatybę, ir su dideliu dėmesiu mokosi lietuviškai. Izabelė Boris, devynerių vaikų motina

Pabendravus su tais maloniais žmonėmis, savotiškai pakyla nuotaika ir atgyja tikėjimas į mūsų tautos išlikimo galimybes. Nors istorija rodo, kad maža mūsų tauta yra atidavusi išties grupes savo žmonių kitiems (prūsai, jotvingiai), ir lietuviai yra linke nutautėti, tačiau toji entuziastinga grupė rodo, kad gal per maža buvo dedama pastangų sudaryti sąlygoms ir padėti grįžti tiems, kurie dėl vienokių ar kitokių priežasčių nutolo nuo savo tautos kamieno. **A Balašaitienė**

Prezidento Fordo raštas estams

"Mano politika — remti

Rytų Europos nepriklausomo gyvenimo aspiracijas"

Prezidentas Fordas

Washingtonas. — Prezidentas Gerald Fordas, atsakydamas į Amerikos estų kvietimą būti Pasaulio estų sąskrydžio Baltimorėje liepos mėnesį garbės globėju, jiems atsiuntė malonų laišką, datuotą vasario 19, prieš pat Estijos nepriklausomybės paskelbimo 58-siąs metines.

Laiškas yra ilgas, trijų puslapių. Jame tarp kitko rašo: "Su malonumu priimu ir man didelę garbę būti garbės globėju ESTO '76 — estų pasveikinimą ryšium

Ok. Lietuva atstovaus Sovietijai

Leipzigas, Rytų Vokietija. — Kovo 14-21 dienomis veiks tradicinė Leipzigo pavasarinė mugė. Čia jau žinoma, kad sovietai savo prekėmis žada dominuoti. Įdomu, jog šiais metais Sovietų Sąjungą atstovaus tik ok. Lietuva. Bus 2.500 eksponatų iš 25 pramonės šakų. Bus išstatytos lietuvių sukonstruotos metalo apdirbimo mašinos, matavimo technika, elektrinio suvirinimo įrenginiai, įpakavimo automatai, elektriniai varikliai, lengvosios, maisto ir žemės ūkio pramonės pavyzdžiai.

su Amerikos 200 metų sukaktim.

"Kai mes švenčiame Amerikos laisvės gimtadienį, jūsų, estai, šventė verčia atkreipti dėmesį į didelį įnašą milijonų talentingų ir sunkiai dirbančių imigrantų iš viso pasaulio kraštų, kurie ir sukūrė didelę Amerikos tautą".

Toliau Fordas sako, kad jam yra žinoma, kaip estai rūpinasi savo paliktu kraštu, giminių ir draugų likimu, kurie liko tenai dėl Rytų - Vakarų politinių įvykių.

"Praėjusią vasarą, prieš išvykdamas į Helsinkį ir dar prieš tai, vasario mėnesį, aš buvau susitikęs su jūsų vadovais, ir diskutavome tuos rūpesčius. Aš pabrėžiau, kad sutarimas, kurį aš žadu pasirašyti Helsinky, nėra nei sutartis, nei teisiškai įpareigojantis dokumentas. Helsinkio sutarimas, pabrėžiau, tebus politinis ir moralinis įsipareigojimas sumažinti įtempimą ir sudaryti sąlygas tolimesniam lengvesniam kontaktui tarp Rytų ir Vakarų. Paminėjau, kad jūsų susirūpinimas dėl Pabaltijo yra suprantamas, bet jis neturi pagrindo. Galiu jus užtikrinti, kad Jungtinės Valstijos niekada nepripažino Estijos, Latvijos ir Lietuvos sovietų įvykdytos inkorporacijos, nepadarys to nei dabar. Mūsų nepripažinimo politika nebus pakeista nei Europos Saugumo konferencijoje.

"Amerikos politika, o tokia yra ir mano nuo to laiko, kai aš pradėjau reikštis politiniam gyvenime — remti Rytų Europos laisvės ir nepriklausomo gyvenimo aspiracijas visomis galimomis taikingomis priemonėmis".

Dar Fordas priminė, jog Baltųjų rūmų susitikime jis įspėjo, kad nereikia tikėtis greito Europos žemėlapiu pakeitimo, tik jis pabrėžė Amerikos principus, kuriems kompromiso negali būti. Atskirai paminėjo ir padėkojo estams už jų tautinį įnašą, praturtinusį kraštą meno, architektūros, muzikos ir kitokiais talentais.

DRAUGAS

PAVERGTŲ LIETUVŲ

BALTIEČIAI STUDENTAI

Leningrado augstosiose mokyklose studijuojantys baltiečiai 1948 m. įsteigė bendrą "Baltikumo" klubą, kurio pagrindinis tikslas — jungti baltiečius studentus, propaguoti lietuvių, latvių ir estų tautinę kultūrą susitikimais, vakarais, parodomis. 1975 m. klubui vadovavo Leningrado kino inžinierių instituto penktakursis Vidmantas Kazlauskas. Jo pateikiamais duomenimis, lietuvių sekcijos veikla ypač pagyvėjo nuo 1973 m. energingos vadovės Bronės Kiaušaitės dėka. Buvo suorganizuotas etnografinis lietuvių ansamblis, kuriam programos scenarijų paruošė N. Krupskajos kultūros instituto studentė Irena Bartkėnaitė. Didžioji šio ansamblio narių dalis jau yra grįžusi Lietuvon, bet ansamblis vis dar tęsia savo veiklą, talkon pasikvietęs estus ir latvius. 1974 m. "Baltikumo" klubas pradėjo organizuoti studijų pusiaukelės renginius, parūpindamas pusdiplomius studijas įpusėjusiems. Birželio mėnesį pajairina Rasos šventė. Pernai rudenį nemažas dėmesys buvo skirtas M. K. Čiurlionio šimtosioms gimimo metinėms. Pasinaudodami iš Vilniaus gautu filmu, kūrinių reprodukcijomis bei skaidrėmis, "Baltikumo" atstovai lankė Leningrado studentų bendrabučius, stengėsi juos supažindinti su M. K. Čiurlioniu. Yra kilusi mintis surengti "Baltikumo", Lietuvos, Latvijos ir Estijos universitetų bendrą festivalį, bet trūksta didesnių patalpų. Pasak klubo vadovo V. Kazlausko, festivalį nėra būtina rengti Leningrade. Jis šiame galėtų įvykti Tartu mieste ar Vilniuje.

GERIAUSIEJI SPORTININKAI

Laikraštis "Sportas" specialia anketa kasmet išryškina labiausiai pasisėmėjusius Lietuvos sportininkus. 1976 m. išvakarėse tai buvo atlikta jau dvidešimtą kartą. Laikraščio skaitytojais ir sporto mėgėjais geriausiai 1975 m. sportininku pripažino kaunietį savigynos imtynių čempioną Česlova Jezerską. I geriausiųjų sportininkų dešimtuką išrinkti: 1. Č. Jezerskas, 2. pasaulinis irklavimo čempionas vilnietis Vladas Česiūnas, 3. vilnietė irklautoja Genovaitė Ramoškienė, 4. vilnietė krepšininkė Angelė Rupšienė, 5. kaunietis irklautojas Vytautas Butkus, 6. kaunietė irklautoja Eleonora Kaminskaitė, 7. vilnietis irklautojas Antanas Čikotas, 8. šilutiškis sunkiosios atletikos atstovas Bronius Mačernis, 9. vilnietis automobilistas Stasys Brundza, 10. kaunietis automobilistas Kastytis Girdauskas. Lietuvos Futbolo Federacija ir "Vakarinių Naujienų" laikraščio redakcija geriausiu futbolininku išrinko "Žalgirio" komandos puolėją Vytautą Dirmeikį. Geriausiomis vyrų ir moterų komandomis sporto žurnalistai pripažino Kauno "Žalgirio" krepšininkus ir Vilniaus "Žalgirio" moterų akademinio irklavimo aštuonvietės įgulą.

NUBAUSTIEJI

Slaptasis rusų pagrindžio biuletenis "Einamųjų Įvykių Kronika", išeinantis Sov. Sąjungoje, 37 nr. pa-

naudojo nemažai informacijų, paimtų iš "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos". Rašo apie Nijolės Sadūnaitės bylą; buv. kalinį Povilą Plečkaitį, nubaustą vienerių metų lageriu už tariamą nesilaikymą paso taisyklių; Leoną Laurinską, suimtą 1975 m. už tai, kad padavė prašymą išvykti Izraelin; Anelę Paškauskienę, 1974 m. suimtą už religinės literatūros platinimą; apie penkis katalikų kunigus, tardytus ryšium su S. Kovalevo byla; apie 20 buvusių lietuvių kalinių, kuriems nebuvo leista įsiregistruoti Lietuvoje.

LIETUVISKAS MIDUS

Lietuviško midaus gamybą prieš 16 metų Stakliškėse atgaivino šio gėrimo entuziastas Aleksandras Sinkvičius. Gamybos būdai 1967 m. gautas autorinis liudijimas, kiek vėliau užpatentuotas Britanijoje. Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjungos eksperimentinėje Stakliškių midaus gamykloje šiuo metu jau gaminama 12 midaus rūšių. Viena populiariausių rūšių yra "Stakliškių" midus, gaminamas iš baltųjų dobilų medaus, apynių, liepžiedžių, kadagio uogų, fermentuojamas vitaminingomis alaus mielėmis. Žoleles, šaknis ir žiedus midaus gamybai tiekia vaistažolių perdirbimo fabrikas Švenčionyse. Medus išvežamas iš Ukrainos, Kaukazo, Baškirijos, apyniai — iš Žitomiro ir Čekoslovakijos. Stakliškių midus gražaus įvertinimo yra susilaukęs tarptautinėse Poznanės, Montrealio, Londono, Zagrebo parodose. Jo kūrėjas ir propaguotojas A. Sinkvičius jau yra apdovanotas dviem sidabro medaliais. Gamykla dabar ruošia lietuviško midaus pavyzdžius pavasarinei Leipcigo mugei. Stakliškėse taipgi gaminami dešimties pavadinimų vaisvandeniai iš spanguolių, vyšnių, juodųjų serbentų, obuolių sulčių. Per metus rinkon jų išleidžiama 12.000 hektolitru. Neseniai darbą pradėjo naujas 150 m gylio arteinis šulinys, kurio vanduo pasižymi augšta kokybe ir daug prisideda prie gero vaisvandenių skonio. Midaus gamyklos muzėjų planuojama įrengti sename buvusios alaus daryklos pastate. Gamykloje jau keliolika metų dirba fermentacijos brigadininkas M. Ulozas, rūšio darbininkas A. Cikanavičius, sirupo virėjas J. Slatkevičius, pilstyimo linijos brigadininkė M. Žukauskienė.

"POVANDENINIS LAIVAS"

Pirmąją elektroninę lietuvišką žaidimo mašiną tokiu pavadinimu sukūrė vilniečiai konstruktoriai — G. Žilinskas, J. Vėbra, P. Šantaras, L. Samoilovičius, A. Ručkys ir J. Jatulis. Įmetus monetą, jūros panoramos ekrane vienas po kito ima plaukti laivai, girdėti jų variklių ūžesys. Žaidėjas specialiu mygtuku į pasirinktą laivą paleidžia dvi torpedas ir jas trumpą laiką dar gali koreguoti. Pataikius žybteli ugnis, pasigirsta sproginimas, laivas ima grimzti. Išizibę skaitmenys parodo torpedų pasiektą tikslumą. Surinkus atitinkamą pataikymų skaičių, mašina nemokamai leidžia žaisti papildomą laiką.

Penki vilniečių "povandeniniai laivai" jau iškelia į Maskvos ir Leningrado žaidimu sales.

1976 m. sausio mėnesį Pasvalyje miręs seniausias Lietuvos kunigas dr. J. Čepėnas lydimas iš namų į Pasvalio šventovę. Po Mišių velionis išvežtas į Daugailius ir ten palaidotas giminės kapuose, dalyvaujant gausiai miniai

Spaudos apžiūrėjimas

SOVIETINĖJE MOKYKLOJE APIE AMERIKONIŠKUS GRŪDUS

Amerikietis kolumnistas Art Buchwald, kurio straipsnius spausdina daugelis amerikiečių dienraščių, lapkričio 2 d. straipsnyje rašo apie amerikiečių grūdus ir Sovietų mokyklą.

Sovietinis mokytojas mokinių klausia:

— Gerai, draugai vaikai, šandien mes kalbėsime apie maistą. Kuris didžiausias žemdirbystės kraštas pasaulyje?

— Sovietų Sąjunga, drauge mokytojau, — atsako chorų vaikai.

— Tai gerai. O dabar mes kalbėsime apie Sputniką.

— Drauge mokytojau!

— Kas yra, drauge Ivanai?

— Jei Sovietų Sąjunga didžiausias žemdirbystės kraštas pasaulyje, — kodėl mums reikia pirkti kviečius ir kukurūzus iš J. A. Valstybių?

— Aš džiaugiuosi, kad iškelei šį klausimą, tu mažasis buržua, kontrrevoliucionieriaus, maoiste. Priežastis, kodėl perkame grūdus iš J. A. Valstybių, yra detantė. Mūsų vadas, draugas Brežnevas neša taiką pasauliui, priimdamas kapitalistų pertekliaus maistą, kurio mums nereikia. Detantė anglų kalboje reiškia "pirkti grūdus".

— Drauge mokytojau, kodėl J. A. Valstybės turi kviečių ir kukurūzų perteklių?

— Dėl to, tu kvailuti, Ivanai, kad J. A. Valstybės neturi penkmečio plano, o augina daugiau, negu gali suvalgyti. Sovietų Sąjungoje auginame tik tiek, kiek reik maisto kiekvienam, taigi nėra eikvojimo. Bet kapitalistai seja kviečius ir kukurūzus ar jiems reikia, ar nereikia.

— Kodėl jie taip daro, drauge mokytojau?

— Tai paprasta. Tenai nėra valstybės planavimo komisijos,

kuri pasako, kiek jie gali auginti kviečių ir grūdų.

— Bet, drauge mokytojau, jei valstybės planavimo komisija pasako Sovietų žemdirbiams, kiek jie gali auginti kviečių, o jie užaugina kiekvienam kiek reikia, tai ką mes darysime su Amerikos kviečiais.

— Valgysime, tu trockininkel! Mes valgysime amerikiečių grūdus, įrodydami J. A. Valstybėms, jog komunizmas nusipenės kapitalistų klaidomis. Ar galime dabar kalbėti apie Sputniką?

— Drauge mokytojau, ar nerčiau būtų atsisakius pirkti Amerikos kviečius, nes tuo būdu jie apsisunkins, tada pas juos bus depresija, ir mes galėsime juos palaidoti?

— Ivanai, tu keli kvailą klausimą. Jeigu perkame Amerikos kviečius, duonos kainos kyla J. A. Valstybėse, o tada — depresija, ir galų gale ateina revoliucija.

— Atsiprašau, drauge mokytojau: aš čia klausinėjau tik dėl savo motinos.

— Kodėl?

— Dėl to, kad sakė nebegalėsianti man duoti duonos užkandžiui.

— Niekus šneki, kad tavo motina negalėjo nusipirkti duonos, kada Sovietų Sąjunga užaugino kitą rekordinį javų derlių. Pakelkite rankas, kurių motinos negalėjo širyti nusipirkti duonos! Nuleiskite rankas, jūs kvailiai! Ar norite, kad mus visus suimtų.

— Ką pasakyti mano motinai, drauge mokytojau?

— Pasakyk jai, ką mūsų didžiojo vado draugo Lenino žmona sakė, kada jai pasakojo, jog žmonės neturi duonos.

— O ką sakė, drauge mokytojau?

— Tegu valgo pyragą.

Petras Pakalnis

PRIVILEGIUOTI KOMUNISTAI

Kapitalistų kraštuose darbininkams atlyginama laisvu darbavimu ir darbininkų unijų susitarimu. Taip, pavyzdžiui, kas kelinti metai JAV automobilių pramonės darbininkų unija susitaria su automobilių bendrovių vadovybėmis, kiek darbininkai turi gauti už darbo valandą, kaip ilgai jie galės atostogauti, kiek apmokėtų dienų darbininkai galės sirgti, t.y. kiek dienų apmokės bendrovės darbininkams susirgus ir pan. Be to, prezidento Kennedy laikais buvo praveistas įstatymas, užtikrinęs laisvai samdomiems darbininkams mažiausią atlyginimą. 1960 m. tas atlyginimas siekė dolerį ir 20 centų į valandą, dabar pakeltas virš 2 dolerių.

Kaip atlyginama darbininkams Sovietuose? Tuojau po revoliucijos Leninas nustatė, kad darbininkai specialistai turi gauti didesnes algas už paprastus darbininkus. Jis taip pat patvarkė, kad mokslininkai gautų daugiau maisto. Anais laikais Rusijoje buvo jaučiamas maisto trūkumas ir už tą Lenino potvarkį mokslininkai buvo jam labai dėkingi. Kadangi per revoliuciją ir po revoliucijos buvo be atvangos naikinami pasitūtį žmonės, tų „šiukšlių“, kaip Leninas juos vadino, valymo metu žuvo daug inžinierių, technikų ir pramonės specialistų, Leninas kvietė garsų JAV žydą B. Baruchą organizuoti pakrikusią Rusijos pramonę. Leninas žadėjo jam metinę net vieno milijono dolerių algą. Tačiau Baruchas paklausė Lenino, kuriam tikslui jis turys organizuoti Rusijos pramonę, taikos ar karo. Leninas nedavė Baruchui aiškaus atsakymo, ir šis gabus organizatorius nepriėmė Lenino pasiūlymo.

Dabartinę Sovietų atlyginimo sistemą įvedė Stalinas. Jis taip galvojo: Jei kurie žmonės yra ypatingai naudingi valstybei, jie turi gauti didesnį atlyginimą ir kitų lengvatų, pavyzdžiui, geresnį butą, maisto priedų, patogesnes sąlygas atostogoms ir, susirgę, geresnes gydymo priemones. Trumpai, jie turi būti privilegiuoti. Pasižiūrėkime, kaip gyvena Sovietų privilegiuoti žmonės mūsų laikais.

Naudingiausias ir vertingiausias Sovietų žmonės, žinoma, yra vyriausybės nariai ir aukšti komunistų partijos pareigūnai. Sovietų vyriausybė susideda iš ministerių kabineto, politbiuro narių ir jo kandidatų bei centralinio komiteto ir jo sekretorių. Sovietų politbiurui priklauso 36 komunistai, centraliniam partijos komitetui 300 rinktinių komunistų. Ministerių kabinetas kartu su politbiuru sprendžia einamuosius Sovietų

klausimus, pavyzdžiui, kiek pinigų skirti ginklams ir kariuomenei, švietimui, mokslo tyrinėjimams, žemės ūkiui, pramonės plėtimui ir pan. Šių metų pradžioje JAV užsienio reikalų sekretorius Kissingeris buvo nuvažiavęs į Maskvą derėtis atominių ginklų apribojimo reikalui ir pateikė Brežnevui savo planą. Brežnevas tą planą aptarė su politbiuro nariais. Matyt, kad jų nuomonės nesutarė, nes Kissingeriui teks dar kartą tuo klausimu su Sovietais tartis.

Nors Brežnevas gauna kas mėnesį tik 900 rublių algos, bet jis gyvena prabangiai. Jis turi užsienyje pagamintus 7 automobilius, jo butas užima visą Kotusow prospekto Nr. 26 namų aukštą, turi savo dispozicijai 3 vilas ir gauna visą pragyvenimą veltui. Jo sūnus Juri 3 metus vadovavo Sovietų prekybos komisijai Švedijoje. Vadovaujantieji partijos pareigūnai, „liaudies artistai“, „Lenino premijos nešėjai“, darbo didvyriai ir pan. gauna įvairias privilegijas iš tam tikslui įsteigtos institucijos vadinamos „Upravlenije“. Ji turi savo dispozicijoje slaptą biudžetą, valdo vilas ir rinktinis namus, viešbučius, vasarnamius, poilsiui skirtas vietas, lignonines, ypatingas krautuves, kur papigintomis kainomis galima pirkti prancūzų koniakų ir parfumų, škotų degtinės, italų kaklaraiščių, anglų medžiagų rūbams, JAV cigarečių, austrų batų, šveicarų šokoladų ir pan. „Upravlenije“ turi milžinišką automobilių parką su šoferiais ir tarnais, skirtais „Natsalstwo“ ir aukštiesiems partijos pareigūnams. Pačius geriausius importuotus ir vietinius maisto produktus privilegiuoti komunistai gali pirkti ir veltui gauti tik jiems skirtose krautuose, į kurias įleidžiami tik su „Upravlenije“ išduotu pasu. Viena tokių krautuvių Maskvoje yra Granosvski gatvėje Nr.2.

Geromis privilegijomis džiaugiasi ir Sovietų maršalai bei generolai, pasižymėję mokslininkai, kosmonautai, pagarsėję artistai ar balerinės, Pravdos ir Izvestijos redaktoriai ir didesnių miestų administratoriai. Komunistai buržujai turi pačią geriausią automobilius ir nuosavus arba valdžios jiems skirtus vasarnamius bei vilas. Jie gyvena atstunuo eilinių žmonių jiems skirtuose priemiesčiuose. Komunistų buržujų gyvenimą plačiai aprašo JAV žurnalistas Hedrick Smith savo knygoje „Rusai“. Kiekvienoje Sovietų respublikų sostinėje yra slapty krautuvių, kurios aprūpina aukštųjų respublikų pareigūnus importais ir savais prabangiais produktais.

Sakoma, kad kartą Brežnevas parodė savo motinai savo butą Maskvoje ir savo vilas su visais jų patoqumais. Motina klausėsi ati-

Istorinis latvių sąskrydis*Jis rengiamas senojoje Kurzemės-Kuršo kolonijoje - Tobago saloje*

1974 m. rugpjūčio 11 d. sukaiko 320 m., kai buvo baigti paskutiniai statybos darbai latvių protėvių gyvenvietėje Jakobpilyje (dabartn. Plymouth) ir Jakobpilio sutvirtinimai - fortai prie Didžiosios Kurzemės įlankos Tobago saloje bei pašventinta pirmoji liuteronų šventovė Amerikoje. Šia proga įvyko iškilmingos pamaldos Šv. Dovydo šventovėje — senosios šventovės vietoje.

Iškilmėse dalyvavo Trinidado bei Tobago vyriausybės atstovai ir gausios latvių ekskursijos iš JAV, Kanados, Venecuelos. Šiame sukaktuviniam minėjime dalyvavo ir nepriklausomos Latvijos atstovas iš JAV dr. Anatols Dinbergs, PBLA (Pasaulio Laisvųjų Latvių Sąjunga, atatinanti mūsų PLB) atstovas Vilis A. Vitols, Venecuelos latvių atstovas dr. Ernests Foldats ir Vakarų Indijos istorijos tyrinėtojas dr. Edgars Andersons.

Šiais metais birželio mėn. Tobago salon vėl suskris laisvųjų latvių atstovai iš įvairių pasaulio kraštų. Šį sąskrydį organizuoja jau minėtasis istorikas dr. Edgars Andersons. Jisai Venecuelos latvių biuletenyje „Vestis“ rašo: paprastai latvių tautos istorijoje atžymėta tik kentėjimai, priespauda, negalavimai, nesėkmės ir t. t. Bet visai buvo pamirštas paminėti kurzemniekų (latvių) žygis į plačiąsias pasaulio erdves už vandenynų Afrikon ir Šiaurės bei Pietų Amerikon. Mūsų, latvių, protėviams anuomet nelengva buvo lenktyniauti su didžiųjų valstybių kolonijinėmis užmačiomis. Ir vis dėlto daugiau kaip pusšimtį metų Kurzemės hercogystės vėliavos plėvėsavo pasaulio jūrose.

Su tam tikromis pertraukomis nuo 1639 ligi 1693 metų nepaprastai gražioje Venecuelos kaimyninėje Tobago saloje buvo pagrindinė kurzemiečių - latvių išeities bazė Amerikos pakrastyje. Čia jie (kurzemiečiai -

džiai, netardama žodžio. Kai Brežnevas jos paklausė, ką ji apie tai mananti, motina jam atsakė: „Vai, keli, kaip tu gyvensi, kai Rusijoje įsigalės komunizmas?“

latviai) pasistatė keturias tvirtoves, miestelį - bažnytkaimį ir pirmąją liuteronų šventovę Amerikoje.

Dar ir šiandien Tobago saloje randama užsilikusių gyvų liudininkų iš ano istorinio laikotarpio kurzemiečių - latvių žygių įvairių vietovių vietovardžiuose — Didžioji Kurzemės įlanka, Kurzemės upė, Kurzemės dvaras, Jekaba forts ir t. t.

Po II D. karo Tobago sala dėl savo istorinės praeities yra tapusi įvairiuose kraštuose gyvenančių latvių mėgstama bei viliojančia kurortine atostogų vietoje. Daugelio metų tyrinėjimai, kuriuos esu atlikęs Tobago saloje, sako dr. Edgars, atidengia visai naują, ryškų, spalvingą ir garbingą Latvijos istorijos dalį.

Trinidado ir Tobago saloms neseniai gavus nepriklausomybę, jungtinė šių salų vyriausybė pradėjo domėtis savąja istorija. Anglų viešpatavimo laikotarpyje betkoks domėjimasis olandų, latvių, prancūzų, ispanų laikais Trinidado ir Tobago istorijoje buvo nutylimas ar net slepiamas. Visai neseniai, kai anglų kartografų grupei buvo pavesta paruošti naują Tobago žemėlapi, buvo mėginama „atitaisyti“ 350 metų senumo „klaidą“: pakeisti „Great Courland Bay“ į geriau angliškai skambančią „Courtland Bay“. Vietinė valdžia po pakartotinių istorikų, įskaitant ir šių eilučių autorių dr. Edgars Andersons, intervencijų privertė m i n ė t ą j ą anglų kartografų komisiją „ištaisytuosius“ ž e m ė l a p i u s p e r s p a u s d i n t i ir „pasitaikiusių klaidų“ nebepakartoti.

Trinidado ir Tobago archyvuose randama daug istorinės medžiagos, liudijančios apie istorinę šių salų praeitį. Dokumentai liudija, kad Kurzemės hercogai ir vietiniai administratoriai jau tuo laiku buvo labai liberalūs. Kolonijoje toleravo absoliučią tikėjimo laisvę. Tame laikotarpyje panaikino vergiją. Buvusieji vergai tapo laisvais žemės savininkais arba amatininkais.

Pagal Venecuelos latvių ev. liuteronų parapijos biuletenį „Vestis“ numatoma, kad šiame istorinės reikšmės sąskrydyje š. m. birželio mėn. Tobago saloje iškilmingoms pamaldoms vadovaus šio krašto latvių ev. liuteronų pastorius R o m a n s R. Reinfelds. T a i p o g i l a u k i a m a g a u s i ų e k s k u r s i ų n e t i k i š V e n e c u e l o s, b e t i r i š k i t ų k r a ū t ų b e i k o n t i n e n t ų.

Vladas Venckus

(Iš latvių kalbos pagal dr. Edgars Andersons straipsnį „Vestis“ nr. 278, 1976 m. vasario m.)

TIESA IR GYVENIMAS

Su Kristum prisikėleš

Labai įdomi yra rusų ortodoksų arkivyskupo Bloom gyvenimo istorija. Jis gimė 1914 m. Šveicarijoje, nes jo tėvas buvo caro diplomatinio korpuso narys ir tuo metu ten gyveno. Vėliau jo tėvas buvo paskirtas Persijon ir, ten visai šeimai išvykus, Rusiją ištiko revoliucija. Visa šeima iš Persijos pabėgo Prancūzijon ir apsigyveno Paryžiuje. Nors jie labai skurdžiai vertėsi, bet jaunas Antanukas baigė gimnaziją, o paskui universitete — fiziką, chemiją, biologiją ir galiausiai mediciną. Antrojo pasaulinio karo metu jis tarnavo karininku prancūzų kariuomenėje, o Prancūzijai žlugus — chirurgu vienoje Paryžiaus ligoninių, sykiu dalyvaudamas prancūzų pagrindžio veikloje. 1943 m. jis slapta padarė vienuolinius įžadus ir toliau tęsė gydytojo darbą. 1948 m. jis buvo įšventintas kunigu ir 1949 m. atvyko Anglijon kaip Šv. Albano ir Šv. Sergijaus (anglikonų — ortodoksų) sąjungos kapejonas ortodoksams. 1958 m. jis buvo konsekruotas vyskupu, o 1962 m. — pakeltas arkivyskupu ir jam pavesta rūpintis rusais ortodoksais Didž. Britanijoje bei Airijoje. 1963 m. jis buvo paskirtas Maskvos patriarcho egzarchu Vakarų Europai ir 1966 m. gavo metropolito titulą.

Šis ortodoksų arkivyskupas įdomus tuo, kad jaunystėje visiškai Dievą netikėjo. Šiame pokalbyje jis pasakoja kaip Gyvąjį Kristų atrado ir kaip žiūri į dabartinio krikščionio gyvenimą pasaulyje.

Kl.: Kada įvyko Jūsų pagrindinis pasikeitimas Dievo atžvilgiu?

A. B.: Pagrindinis mano pasikeitimas įvyko palaipsniui. Iki maždaug 15 metų aš visiškai netikėjau Dievą ir buvau labai smarkiai nusistatęs prieš religiją. Aš nežinojau Dievo ir buvau nusistatęs prieš visa tai kas surišta su Dievu.

Kl.: Bet Jūsų tėvas buvo religingas...

A. B.: Taip, bet ilgą laiką aš gyvenau Paryžiuje atskirai nuo šeimos, bendrabutyje. Tuo metu visi mūsų šeimos nariai buvo išsklaidyti po Paryžių. Tikrai kai jau buvau apie 15 metų visa šeima vėl susirinkome po vienu stogu gyventi. Tai buvo nepaprastos laimės dienos, nes tai buvo pirmas kartas po revoliucijos, kad turėjome savo namus. Tačiau jau prieš tai buvau turėjęs vieną nuostabų išgyvenimą. Kai buvau 11 metų amžiaus, vasaros metu buvau nusiūstas į vaikų stovyklą ir susitikau kunigą, kuris turėjo tuo metu būti apie 30 metų. Kažkaip juo labai susidomėjau. Jis turėjo meilės visiems ir jo mei-

lė buvo nesąlygojama tuo, kad esame geri. Jis lygiai mus mylėdavo ir kai būdavom blogi. Tai buvo besąlyginė meilė. Aš nebuvau to išgyvenęs anksčiau. Žinoma, buvau mylimas tėvų, bet tai natūralu. Turėjau draugų, bet tai irgi natūralu. Tačiau niekad nebuvau matęs tokios meilės. Tuo metu aš nieko ypatingo neižiūrėjau, tik jaučiau to kunigo nepaprastumą. Po daugelio metų, kai aš jau buvau atradęs Evangeliją, dasiprotėjau, kad jis mylėjo meile, kuri prašoka jį patį. Jis dalinosi dieviškąja meile su mumis, arba jei norite, jo žmogiškoji meilė turėjo tokį gylį ir tokią apimtį, kad jis galėjo aprėpti visus džiaugsmu ir skausme. Šis, manau, buvo pats pirmutinis mano dvasinis išgyvenimas.

Kl. Kas atsitiko vėliau?

A. B.: Nieko. Aš vėl grįžau į bendrabutį ir viskas bėgo ta pačia vaga iki mūsų visa šeima susijungė po vienu stogu. Bet, kai tarp namiškių pasijutau visiškai laimingas, atsitiko keistas dalykas. Pastebėjau, jog betikslė laimė man nepakenčiama. Vargus ir skausmus buvau pratęs nugalėti. Buvo tam tikras tikslas už jų. Bet laimė... kas už jos? Taigi, aš nutariau, jei metų laikotarpyje nesurasiu laimės prasmės — nusizudysiu.

Kl.: Kaip gi pavyko iš tos betikslės laimės išsivaduoti?

A. B.: Mokslas bei savęs ruošimas būti naudingą gyvenime manęs neįtikino. Visą gyvenimą iki to laiko buvau koncentravęs į prieš akis stovinčius tikslus ir staiga jie tapo man tušti. Aš pajutau sąvyje kažką nepaprastai dramatiško, o viskas aplinkui atrodė tik bereikšmiai mažmožiai.

Praėjo mėnesiai ir jokia reikšmė horizonte nesusvito. Vieną dieną, tačiau — tai buvo Gavėnia ir aš buvau vienos rusų jaunimo organizacijos narys — mūsų vadovas atėjo prie manęs ir pasakė: "Pakvietėme kunigą, kad jums visiems pakalbėtų. Ateik". Su didžiausiu pasipiktinimu atsakiau, kad neateisiu. Man buvo nesvarbu religija ir Dievą netikėjau. Nenorėjau be reikalo gaišintis laiką. Vadovas buvo subtilus; išaiškino, kad visi, kurie mano grupei priklauso, panašiai atsakę ir, jeigu nei vienas neateisime, bus nepatogu, nes kunigas iš toli atvyksta. "Nesiklausyk", kalbėjo vadovas, "man nesvarbu ką tu galvoji, tikrai pabūk, pasėdėk tenai". Tiek lojalumo aš buvau pasiryžęs savo organizacijai parodyti. Taigi, sėdėjau paskaitoje. Aš nenorėjau klausytis, tačiau mano ausys viską girdėjo. Kai baigėsi paskaita, parskubėjau namo pasitikrinti ar yra kiek tiesos apie visa tai, ką kunigas buvo kalbėjęs. Paklausiau mamos kur yra Evangelijų knyga, nes norėjau patikrinti ar Evangelijos patvirtins tai ką kunigas kalbėjo. Susiieškojau trumpiausią (Šv. Morkaus) Evangeliją, kad nereikėtų daug laiko gaišti, ir ėmiau skaityti. Kai pasiekiau trečią skirsnelį, staiga, pajutau, kad kitoje stalo pusėje yra kažkokia būtybė. Ir taip buvau tikras, jog tai Kristus, kad tas jausmas mane iki šiai dienai neapleido. Tai buvo mano tikrasis atsivertimo taškas. Kadangi Kristus buvo gyvas ir aš buvau Jo akivaizdoje, galėjau pilnu tikrumu tvirtinti, kad visa tai ką sako Evangelija apie Galilėjos pranašo nukryžiuvimą yra tiesa ir šimtininkas tikrai neklydo kai sakė: "Iš tikro Jis yra Dievo Sūnus". Tik Prisikėlimo šviesoje aš teįstengiau su tikrumu skaityti Evangeliją, žinodamas, kad viskas ten yra tiesa, nes neįtikimoji Prisikėlimo tikrovė manyje buvo tapusi tikresnė už bet koki istorinį įvykį. Istoriją aš turėjau tikėti, o Prisikėlimą aš jau žinojau kaip išgyventą faktą.

Kl.: Ir šis įsitikinimas pasiliko Jūmyse visada? Nebuvo atveju, kad suabejotumėte?

A. B.: Aš pilnai įsitikinau, kad Kristus yra gyvas. Neturėjau visų atsakymų, tačiau išgyvenęs tą tikrovę buvau garantuotas, jog prieš mane stovi ir manęs laukia atsakymai, vizijos, galimybės. Štai ką aš vadinu tikėjimu: ne abejonę, kuri kyla iš neaiškumo ir susimaišymo, bet abejonę, kurioje atrandama gyvenimo tikrovė. Tai abejonė, kuri verčia tave teirautis ir at-rasti, kuri verčia ieškoti.

Bus daugiau

DRAUGAS, 1976.III.20, Nr.68/12/-1

MŪSŲ JAUNIMAS, "KRONIKA" IR KRYŽIUS

Įsismaginus į pozityviai dirbančių niekinimą ir bendro darbo griovimą, pastaruoju metu jau neaplenkiamas ir jaunimas. Ypač skaudu dar ir dėl to, kad anatemą jaunimui metama viešai pamoksle, kaip teko neseniai išgirsti Chicagoje.

O kad mūsų jaunimo čionykštėje veikloje buvo ir šiandien yra, kartais net daugiau negu vyresniuosiuose, visai nesavanau-diško religinio ir tautinio užsidegimo, tegu ši kartą liudija kaip tik tų pamoksle išbartųjų čikagiečių užsimojimas. Paruošos darbų pagyrūniškai negarsindami, jie šiandien jau vykdo formą ir turiniu šviežiai naują ir efektingą ryžtą, liudydami Chicagos didmiesčio širdyje savo ir kančioje nepalaužtos Lietuvos tikėjimą. Tebūna tai pasektinas pavyzdys ir kitoms lietuvių kolonijoms. Toliau spausdiname jungtinio Chicagos lietuvių studentiškojo jaunimo redakcijai prisiūstąją informaciją.

1. 1976 m. kovo 19 d. sueina lygiai ketveri metai nuo pirmojo "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" numerio išleidimo. Tą dieną yra šv. Juozapo šventė. Kodėl lietuviai parinko šv. Juozapo šventę pirmajai "Kronikai" išleisti? Gal todėl, kad "Kronika" registruoja kasdiniuosius įvykius, įprastus sunkumus, kuriuos tikintieji pergyvena, išlaikydami tikėjimą Kristumi žemėje, panašiai, kaip šv. Juozapas kasdien dirbo ir pergyveno įvairius gyvenimo sunkumus, auginant jaunąjį Kristų.

2. Visa tai prisimindami, lietuviai studentai vykdo 40 valandų vigiliją, susirinkę priešais Chicagos Holy Name katedrą, lauke. Čia "Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kronika" yra viešai ir garsiai skaitoma visą 40 val. lai-

kotarpį. Lietuvių studentų tikslas čia trejopas:

a. Gavėnios metu pridera atgaila ir pasiaukojimas, tiek asmeniškai, tiek viešai. Bendruomenės gyvenime vieša atgaila istorijoje buvo praktikuojama dėl bendruomenės viešų nusidėjimų: bendruomenės-visuomenės atstovai meldavosi priešais katedros duris, simbolizuojant kreipimąsi į vyskupų — apaštalių ipėdinių sostą. Pakaitom skaitydami "Kronikos" herojinio tikėjimo įvykius 40 valandų, studentai tuo prisimena Kristaus 40 dienų pasninką, prieš pradėdant kančios kelią.

b. Būnant toli nuo "Kronikos" įvykius pergyvenusių asmenų, lietuviai studentai šiuo būdu nori parodyti savo dvasinį solidarumą su visais lietuviams, kurie pergyvena skausmą ir kentėjimą dėl krikščioniško-katalikiško tikėjimo išpažinimo.

c. Katalikų Bažnyčios hierarchija ne visada rodo tinkamą jautrumą ir rūpestį pavergtų tikinčiųjų problemom. Šis gavėninis budėjimas lauke yra kreipimasis į Bažnyčios hierarchijos vadų sąžinę, kad jie nepamirštų lietuvių tautos.

3. Budėjimą organizuoja ir vykdo Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga, Ateitininkai, Skautai ir Lietuvių studentų sąjunga. Visi lietuviai studentai, moksleiviai ir jaunučiai, ar jie būtų organizacijų nariai ar ne, yra kviečiami atvykti ir dalyvauti "Kronikos" skaityme. Skaitymas vyks anglų ir lietuvių kalbom. Tėvai yra kviečiami padėti jų jaunimui atvykti prie Holy Name katedros, 730 N. Wabash Ave.

4. Skaitymas tęsiasi be pertaukos nuo kovo 19 d. (šio penktadienio) 8 val. vak. iki ko-

vo 21 d. (sekmadienio) 12 val. (vidudienio).

5. Skaitymas vyksta prie 12 pėdų lietuviško kryžiaus, padirbto

(Nukelta 1 2 psl.)

meistro Antano Poskočimo. Kryžius įstatytas į atramą, kuri buvo pagaminta šiam tikslui. Ateinančią vasarą tas kryžius bus nuvežtas ir pastatytas Kryžių kalne, Dainavoje, su įrašu, kad juo buvo atžymėta "Kronikos" 4 metų sukaktis.

6. Vysk. Vincentas Brizgys yra davęs savo palaiminimą šiam budėjimui. Jo rūpesčiu ir turime "Kronikos" vertimus į anglų kalbą. Kardinolui John B. Cody, Chicagos arkivyskupui, buvo išsiųsta trys laišakai, kuriuose jis buvo prašomas dalyvauti "Kronikos" skaityme (I tuos laiškus praėjusį ketvirtadienį, ši kultūrinį priedą spausdinant, dar nebuvo gauta jokio atsakymo). Juose buvo pastebėta, kad Chicagos diecezijoje gyvena daugiau lietuviškos kilmės žmonių negu bet kurioje kitoje diecezijoje visame pasaulyje ir todėl lietuviai katalikai tikisi iš Ganytojo ypatingo tėviško rūpesčio ir pagalbos.

7. Kryžiaus Nukryžiuotasis budėjime uždengtas lelijavą drobe, kuri gavėnios metu simbolizuoja Bažnyčios vidinį skausmą. Drobė prikulta vinimi, kuri neseniai buvo atvežta iš Lietuvos. Ta vinis buvo paimta iš vyskupo karsto Vilniaus katedros požemyje. Ši vinis, iškelta su kryžiumi, simbolizuoja lietuvių katalikų pagrindžio kreipimąsi į laisvojo pasaulio vyskupus, kad jie neleistų bedieviams užkalti ir palaidoti katalikiškojo tikėjimo Lietuvoje.

8. Budėjimo organizatoriai studentai prašo, kad vietinių parapijų gyventojai prašytų savo klebonų paminėti "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos" ketverių metų sukaktį tikinčiųjų maldoje sekmadienių mišiose.

LIŪDNAS SVEIKINIMAS

Praėjus šventėms, dar kartą peržiūrėjau gautus sveikinimus. Tarp jų išsiskiria ir vienas, tikrai liūdnas. Muz. A. Jurgutis specialiaime lape, kurį puošia jo dukros Dainelės fotografija, rašo: "Linksmų šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų visai Jūsų šeimai. Kol kas dar nelinksmas Aloyzas Jurgutis". Kitame lapelyje toks prašymas: "Labai prašau, parašykite trumpą laišką prezidentui Fordui. Laiške priminkite, kad Jurgūčių šeima yra geriausias pavyzdys, rodantis, kad rusai nemano laikytis Helsinkio susitarimų. Paprašykite, kad prezidentas Fordas padėtų mano šeimai išvykti iš už geležinės uždangos..." Toks tai likimas ištiko prieš keliolika mėnesių iš okup. Lietuvos pasitraukusį muz. A. Jurgutį, dabartinį "Dainavos" ansamblio meno vadovą, Čikagos Lietuvių Operos koncertmeisterį. Okup. Lietuvoje likusiai žmonai ir dukrai vėl susijungti su tėvu yra padarytos milžiniškos pastangos. Tuo reikalu Kremliaus ponus judino patys įtakingiausi JAV politikai, bet kiekvieną kartą vis atsakomas tas pats rusiškas "nie!".

DAINELE JURGUTYTE, likusi su motina okupuotoje Lietuvoje, laukia leidimo išvykti į JAV pas tėvą muziką A. Jurgutį

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA MŪS ŠIRDYJE VISADA!

9 milijonai lankytojų

Roma. — Beveik devyni milijonai maldininkų iš viso pasaulio šventaisiais Metais aplankė Romą, praneša šventųjų Metų centrinio komiteto generalinis sekretorius Romoje. Beveik pusė maldininkų sudarė iš įvairių pasaulio kraštų ir kontinentų atvykę tikintieji. Jų buvo penkis kartus daugiau, negu 1950 Bažnyčios jubiliejiniais metais. Kiti maldininkai buvo italai. Pažymėtina gausus buvo jaunimo dalyvavimas šventųjų Metų sąjūdyje. Statistiniais duomenimis, jaunuoliu buvo daugiau negu milijonas.

Reikia kalbėti už negalinčius kalbėti

Londonas. — Britanijos katalikų iniciatyva, Londone buvo surengtas Tarptautinės žmogaus teisių dienos minėjimas. Pagrindinių kalbėtojų buvo iš Brazilijos specialiai atvykęs vyskupas Helder Camara. Vyskupas Camara šia proga pažymėjo, jog tik visų žmonių vieningomis pastangomis bus galima apginti prispaustųjų ir persekiojamųjų teises visame pasaulyje. Nepaisant Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos paskelbtų princi-

pų, daugelyje kraštų pagrindinės žmogaus teisės ir laisvės tebėra skaudžiai varžomos, ir už jas kovojantieji persekiojami. Laisviesiems reikia kalbėti už negalinčius kalbėti.

Lietuvoje buvo ir bus žmonių, kurie nebus beprotnamių klaikumos ir Rusijos lagerių šalčio. Juos palaikys krikščioniškasis balties supratimas ir lietuviška pasaulėjauta, — sąlygos dvasinei revoliucijai, kuri neišvengiamai įvyks. Gal net ir po mūsų, bet tai įvyks — ir net menkai

prisidėdami prie pasaulio dvasinio atgimimo, mes pagerbsime atminimą tų žmonių, kurie žuvo degdami begaline meile pasaulio Kūrėjui, Harmonijai ir Tautai. ("LKB Kronika", Nr. 20)

• Jaunimas yra mūsų gyvenimo šaknys. Jos nudžius — išnyks ir viršūnės: garsiosios dainų šventės, didingos šokių šventės ir nebebus kam žodžio tarti dėl Lietuvos laisvės.

M. KRUPAVIČIUS

Mūsų Lietuva Mažiesiems

PARTICIPANTES DO RETIRO (3/4.IV.76, em Cotia):

Shirley Magda Bianchi, Selma Mary Bianchi, Rosany Domingos, Ney Baldo de Araújo, Sérgio Karasauskas, Vera Lúcia Karasauskas, Carlos Antonio Boro, Cristina Pereira, Lopes, Marcos, Marcos Machado, Miriam Silva, Sofia Žutautaitė, Maurício Bendoraitis, Ricardo Bendoraitis, Sílvia Bendoraitis, Cely Sinigali, Eduardo Greičius, Rosana Jurciukonis, Fátima Jurciukonis, Nilza Guzi-kauskas, Flávio Bacevičius, Artur Pavilionis, Doris Kuniski, Beatriz Bacevičius, Sandra Berbel, Roberto Saldys, Edna Karavich, Edson Karavich, Kenji, Mariney Bareišys, Vera, José Paulo, Ana Maria Misevičius, Aurora Draugelis, Silvana, Ana Cristina, Gilda, Monica, Cláudia, Trulu, Veruté Aleknavičius, e os adultos: Eugênia Bacevičius, Vėtor Bacevičius, Maria Berbel, Pe. Antanas Saulaitis, Pe. Herman Schulz, Ruth, Angela e Fábio, Maria Cristina e Antonio Luiz, Maria Luisa e Julio. Nivaldo e Dulcinéa.

PERGUNTAS EM DEBATE:

- De que jeito você acha que podemos ser amigos de Cristo?
R- Pecando menos. Sendo amigos do próximo, porque Cristo está no próximo, e sendo amigos de nós mesmos.
- Você tem problemas no relacionamento com seus pais? Explique.
R- Sim, há problemas porque não há diálogo, os pais não compreendem, a linguagem é diferente. É preciso que o jovem tenha abertura para compreender os pais, saber conquistar a amizade e a confiança dos pais.
- Você acha mais fácil ter amigos do mesmo sexo?
R- Sim é mais fácil ter amigos do mesmo sexo porque facilmente os rapazes colocam sexo no meio da amizade e querem transformar tudo em namoro. Mas é possível dependendo da abertura de cada um.
- Sim a amizade pode existir entre sexos diferentes. A maioria das amizades são de sexos iguais, mas a amizade com sexo oposto traz vantagens como conhecer novas idéias vistas de ângulos diferentes.
- Como cristãos, o que ajuda o cristão a manter a fé em Deus no meio do sofrimento?
R- A esperança além de tudo é o que dá força aos homens, se algum irmão estiver numa das piores fases, lembre-se que brilha a esperança no fundo de sua mente.
- Quais são algumas falhas de amor nas famílias, entre amigos e na sociedade? Quais os resultados de tais falhas?
R- Resultam de tais falhas a desunião de todos em geral. Preservando os teus amigos, o amor entre a família, paciência entre os mais velhos e mesmo fazendo a metade disso você terá tudo tanto espiritualmente como materialmente.
- O que é amizade? Quais são as características mais necessárias, no seu modo de ver, para que haja uma verdadeira amizade?

R- Compromisso mútuo, algo necessário à vida, compreensão, sentimento interior, esquecer o egoísmo, compreensão sem interesses, sinceridade acima de tudo, paciência, respeito e ajuda desinteressada, amor, sem distinção de raça ou sexo, coisas em comum, participação da vida em geral, tristezas e alegrias, corrigir os erros do amigo.

ORAÇÕES

Irmão, como fazê-lo entender que a vida é complicada quando é só uma obrigação?
-que o respeito é necessário ao universo de cada um;
-que a guerra é imbecil mas a paz é inviolável;
-que às vezes não se enlouquece apenas por insanidade, mas por perceber com excessiva lucidez;
-como dizer que o progresso é um monstro que mastiga nossas árvores e os nossos corações?
-como dizer que a crueldade se tornou rotina e que estamos perdendo a sensibilidade e a coragem de chorar?
-veja gente... que beleza;
-como nosso Pai é bom;
-Ele cuida dos bichinhos, das flores, dos passarinhos e o mundo todo é feliz;
-só o homem anda angustiado, aflito, preocupado pois quer ser indiferente e não pode e quer fazer gritar e espedir mas o Pai nem quer saber.
Shirley Magda.

Cristo, o nosso objetivo é chegar cada vez mais perto de Você, e caminhar sempre a seu lado. A gente quer pedir desculpas de esquecer algumas vezes de Você, porque sabemos que Você nunca deixaria de pensar na gente.

A PSICOLOGIA DIZ:

Tudo o que foi realizado aqui com a ajuda de cada um, eu pude notar quase que uma participação geral na qual cada elemento de cada grupo, mostrou e ao mesmo tempo colaborou com os debates realizados nos grupos. Como no grupo 2 percebi um entrosamento geral entre todos, assim como uma participação ativa. Ney - foi o seu primeiro encontro, e percebi que ele conseguiu fazer com que, todos tivessem com ele um bate-papo legal da mesma forma, isso aconteceu com a maioria daqueles que estão participando pela primeira vez também. Cristina - aproveitou ao máximo todos os debates que aconteceram entre os elementos do seu grupo. Ela conseguiu novas amizades, e com toda certeza deve também ter apreendido muitas coisas interessantes e algumas desconhecidas para ela. Sendo assim, ela própria diz que "o retiro foi uma forma de sair dos problemas diários, e passar a meditar um pouco mais sobre a vida humana, e conseguir chegar ao objetivo que leva ao caminho de Deus Carlos - se esforçou ao máximo, em tentar ajudar na participação, creio que também ele

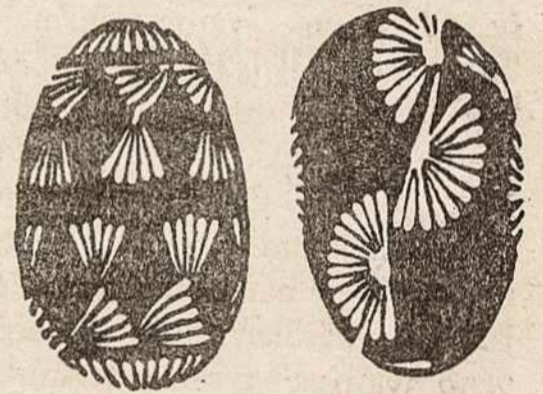
Venha vestido de estudante e pague somente meia entrada, será no dia 24 de abril, às 19:30 horas, rua Juatindiba, 28.

ao sair daqui, passou a pensar um pouco mais nas pessoas que vivem ao seu redor. Rosany - quanto à Rosany, ela é uma pessoa que se emociona muito, quando por exemplo: houve o debate entre o seu grupo, ela parecia estar vivendo, todas as fessas que foram ditas, transferia para ela os problemas e analisava-os muito a fundo. Enfim acho que ela conseguiu o objetivo que procurava aqui. Ana Maria: é alguém que procura na maioria das vezes se isolar, mas quando volta ao momento, passa a colaborar com todos mostrando suas idéias e pensamentos. Beatriz: muito alegre, e também muito atenciosa, participa e ajuda ao máximo, enfim acho que ela é uma pessoa ideal para se manter um diálogo e uma boa troca de idéias. Edna, um pouco desligada, mas que no fundo também soube aproveitar o que foi dito nas palestras. Gilda - chegou hoje de manhã e mesmo assim acho que posso dizer que ela tentou conhecer um pouco de cada um e mais a ela mesmo, talvez. Pe. Herman - é alguém que procura ajudar todos igualmente, talvez ele tenha algum problema no pé pois é a segunda vez que ele bate o dedinho, mas a sorte dele é que desta vez estava calçado. Enfim ele é uma pessoa que divide os pensamentos entre todos. Danute - uma menina que às vezes se iguala aos meninos e também mantém com eles um entrosamento muito bom, pois consegue por exemplo: imitá-los nos saltos de mergulho talvez até bem melhor que eles próprios. Saulaitis - um padre muito legal que se preocupa com as pessoas e que consegue fazer qualquer um sorrir.

FOFOCAS DO RETIRO

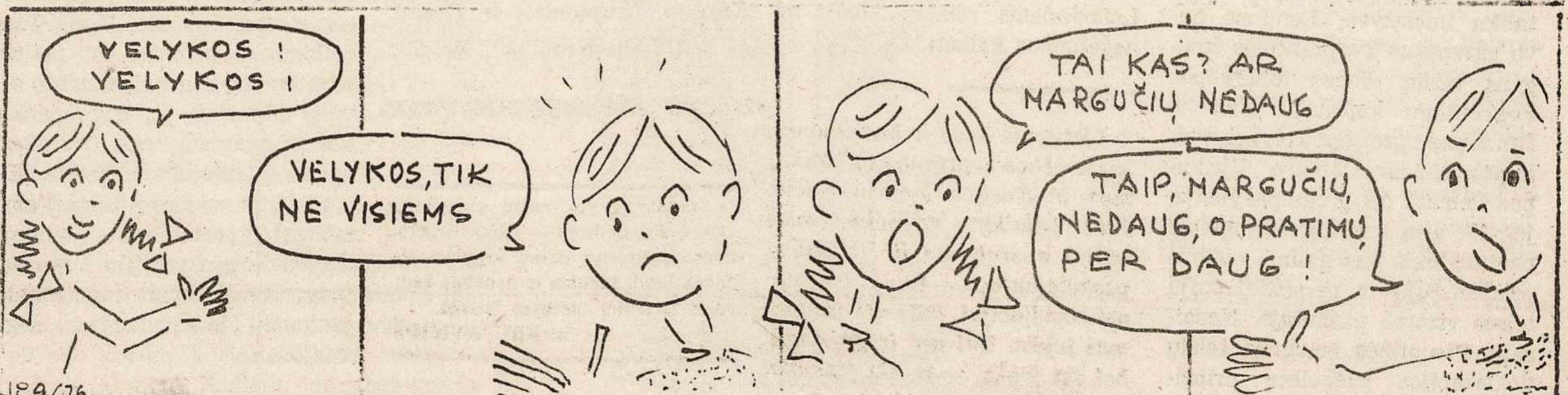
Na chegada estava chovendo tanto que nós até erramos de sítio. Parece que estamos no Japão pois para entrar temos que tirar os sapatos. Coitadinhos de nós fofoqueiros: enquanto os outros tomam café, nós ficamos escrevendo. Mas também não é só espião, existem ladrões de bonbons. Acho que a Dóris não tem água em casa para tomar banho. Teve que tomar banho de café.

E a operação cata margarida continua. Quando será que vai parar? Esses meninos não tomam jeito mesmo na Ramove, eles ficaram na árvore e agora é na casinha. Coitada da Danute: primeiro não a deixam dormir depois quase a mataram de susto ao tentarem jogá-la na piscina. Finalmente apareceu uma alma boa nos oferecendo café: a Berbel. Temos um espião no grupo: é o Puerto, que vive tirando fotos. Ontem à noite o Sr. Victor entrou no quarto silenciosamente sem ninguém perceber. Logo depois apareceu o Roberto com seu jeito (talvez de homem) gritando com todo mundo... O Roberto não é pão duro, é controlado, tanto que ele está usando papelão no banheiro. Estão tentando mudar a história. O grupo 2 ontem na fogueira mudou o evangelho, além de cortarem a orelha direita, diziam ser a de Judas.

A Dóris está parecendo dona de casa: ela estava preparando o café de pijama. Este ensaio de canto está deixando todo mundo com sono. O Roberto está até segurando as pálpebras. O Padre Herman resolveu dar ginástica na sala: mandou todos abrirem a boca e levantarem os braços: sai de perto. Parece que a Cely veio aqui para descansar e dormir. Se alguém pede algo para ela, ela responde com alguma coisa fora do assunto. Existe um novo hobby aqui no retiro: colecionar rãs (vivas). Existe uma música que ainda não saiu do repertório: Oração de S. Francisco.

IRUTĖ IR KĖSTUTIS

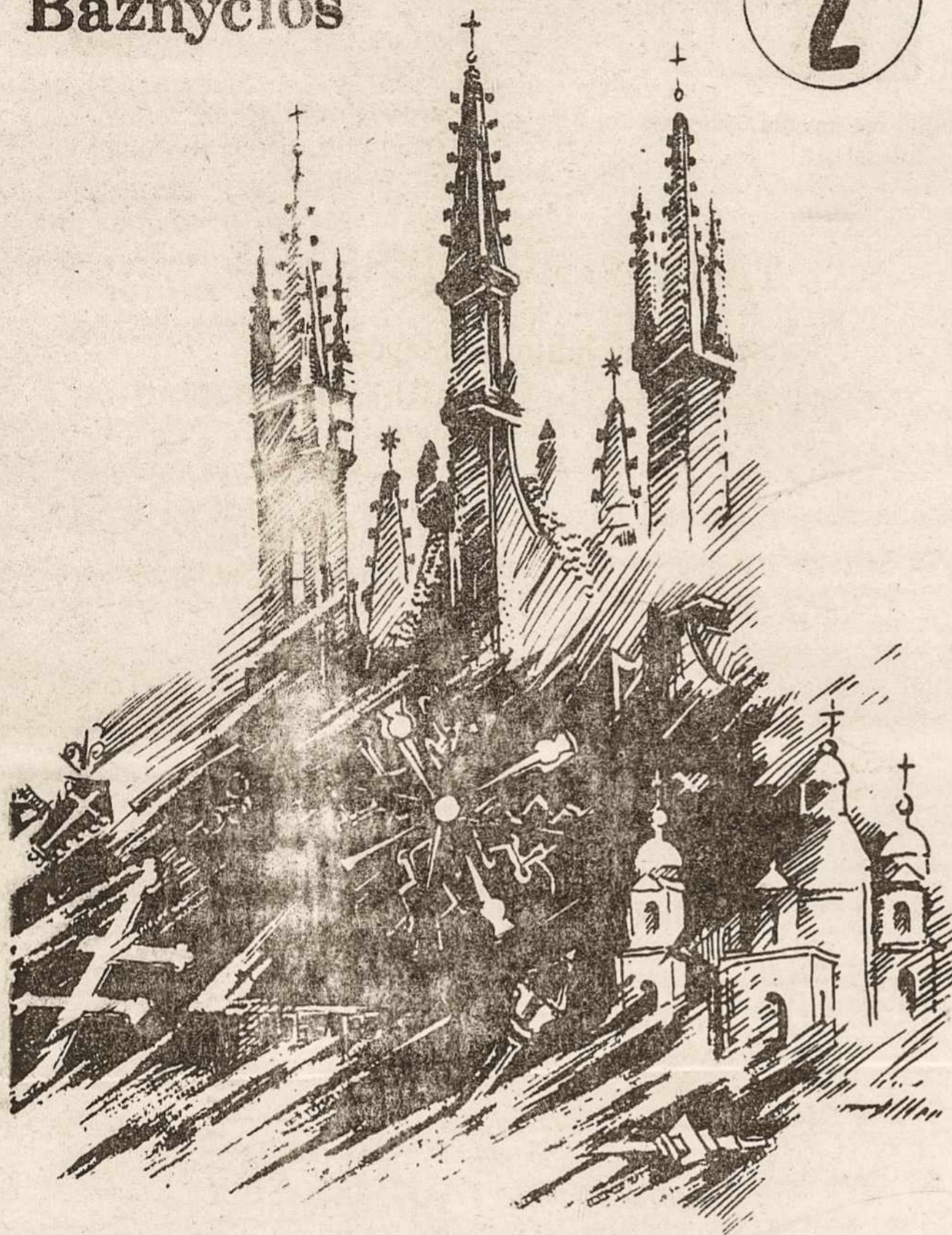

D. BASTYS

Literatūra - Dailė - Mokslas

Lietuvos KRONIKA Katalikų Bažnyčios

2

Antrąją "Kronikų" dalį pasitinkant

PETRAS INDREIKA

Jau per 30 metų, kai Nemuno šalyje užgeso karo ugnys. Pavergta Lietuva iš dalies užgydė karo padarytas materialines žaizdas, bet tauta liko giliai sužalota ir netokia, kaip buvo prieš karą: atmiešta svetimtaučiais, be laisvės ir valstybinės nepriklausomybės. Ją prislėgė sukti tarptautiniai susitarimai — Ribbentropo - Molotovo, Jaltos ir paskutinis — Helsinkio aktas.

Antrasis pasaulinis karas mūsų tautai buvo pats skaudžiausias — ištūmė ją į komunistinę vergiją, kurios dar ir galo nematyti. Lietuvą įjungus į sovietinių respublikų tarpą, raudonoji Rusija, dar prieš prasidedant karui su Vokietija, suskubo de-

portuoti per 35.000 lietuvių, o, karui prasidėjus, besitraukdama Raudonoji Armija suspėjo išžudyti daugybę nekaltų žmonių. Lietuviai griebėsi ginklo apginti savo teisei į laisvą gyvenimą. Iškilio partizanų epopėja, kaip vienintelė paguodos ir vilties kibirkštėlė. Deja, susidurta su nenugalimais sunkumais: komunistinės imperijos pusėje buvo jėga ir tarptautinės sutartys, suktoji diplomacija ir visas tylos sąmokslas. Galutinai palaužus partizaninį pasipriešinimą, šios įtemptos kovos platybėse pasigirdo pagalbos šauksmas, nukreiptas į Vatikaną — tai laiškas Šv. Tėvui, kuris liko neišgirstas. Tik šveicarų ir vokiečių katalikų pastangomis plačiau buvo paskleistas laisvajame pasaulyje.

Pasipila skundai, nukreipti į Maskvą, kaip visų nusikaltimų pradininkę, nurodant, kad jos pareigūnai nesilaiko konstitucijos garantuojamų teisių. Skundai pasiekia ir Jungtinių Tautų Organizaciją net su 17.000 parašų, bet jie visi atsimuša į tylos sąmokslą. Tokiose sąlygose 1972 m. Lietuvos pogrindyje gimsta "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika", kuri ne ginklu, bet plunksna kaupia faktus ir jais stengiasi pavaizduoti pavergto lietuvio, ypač tikinčiojo, konfliktą su režiminės sistemos sargybiniais.

Mus stebina ir jaudina teisiųjų laikysena, jų drąsus žodžiai teisminėse kalbose. Tai rodo, kad tautos dvasia tebėra nepalaužta ir neatlaidžiai kovoja su okupanto užmačiomis. Tik prisiminkime — Zdebskio, Bubnio, Šeškevičiaus, Sadūnaitės ir kitų kaltinamųjų kalbas, kuriose iškeliamas nesiskaitymas su civilizuoto žmogaus gyvenimo pagrindais. Neveltui teisiamoji Nijolė Sadūnaitė už "LKB Kronikos" platinimą teisme pacitavo Putino žodžius:

Ir tribunoluos išdidžiai
Teisiamuosius smerkia žmogū
žudžiai.

Jūs minate altorius.
Nuo jūs įstatymo sugriuvo
Ir nuodėmės, ir doros.

Žinome, kad nedorybė nesigroži savo šlykštumu. Ji atspindi kaip veidrodyje, besidangstydamą melo ir veidmainystės šydu, kurį "LKB Kronika" stengiasi nuplėšti.

Šiomet suėjo treji metai nuo jos pasirodymo. Tai labai kuklus leidinėlis, vos keliolikos mašinėlės spausdintų lapų, kuris vis prasiveržia pro geležinę uždangą. Per trumpą laiką jau spėjo iširikiuoti į mūsų tautos martirologiją. Ji tapo pažįstama ir didžiųjų laisvojo pasaulio spaudos agentūrų, iš kurios imami pavyzdžiai religinei lietuvių rezistencijai pavaizduoti.

"LKB Kronikos" reikšmė kovoje už Lietuvos laisvę įgyja didelę reikšmę, ypač išversta į kitas kalbas, nes tai tikras liudininkas prieš vergų imperiją.

Iš "LKB Kronikos" užsienis sužinojo, kad komunistinio režimo vadus persekioja dvasinė ir politinė krizė, nes vienaip kalba, o kitaip daro. Užtat jie "LKB Kroniką" taip įžūliai ir persekioja. Ji jau spėjo Lietuvą iškelti į religinių, tautinių ir politinių įtampų centrą, nes ją rašo visa tauta, o ne vienas autorius, gi redaguoja tie, kurie nebijo eiti į kalėjimus. Skaityto-

jams ji teikia moralinę jėgą kovoje su rusišku komunizmu.

Apsigynimui nuo melagingos propagandos būtinai reikia versti "LKB Kroniką" į svetimas kalbas. Neseniai Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybė išleido portugalų kalba sutrumpintą vertimą "LKB Kronikos". Į anglų kalbą jau išversta keletas numerių ir išleista atskirais sąsiuviniais. Italų kalba baigiama spausdinti dešimt pirmųjų numerių.

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Rėmėjai Čikagoje 1974 m. išleido ir išplatino "LKB Kronikos" pirmąją dalį (5.000 egz.). Dabar knygų rinkoje jau pasirodė II dalis, apimanti nr. 8-15. Knygą sudaro 414 psl. Ją redagavo Edv. Jurgėnas, prisilaikydamas originalinio teksto. Iliustracijas nupiešė ses. Mercedes. Knygos išleidimo pinigine našta palengvino dvi geraširdės moterys: Elena Mickeliūnienė su 1000 dol. ir Barb. Jasaitienė, paaukojusi 500 dol. Būtų gera, kad visi prisidėtume prie jų išleidimo ir pasistengtume padėti išplatinti.

Iki šiol laisvąjį pasaulį pasiekė "LKB Kronikos" 20 numerių. Gresia nemažas pavojus, kad jų pasirodymas gali būti sutrukdytas. Baustas už "LKB Kronikos" platinimą inž. V. Vaičiūnas sako: "Skaudu, kad Lietuvos tikintysis, atlikdamas savo krikščioniškas pareigas, jaučiasi einas užminuotu lauku: peržengei "įstatymą" — nusikaltimas valstybei, prasilenkei su sąžine — dvasinės kančios. Norėčiau, kad Jūs bent valandėlę pabūtumėte su čia atėjusiais Lietuvos katalikais. Atkreipkite dėmesį į čia atėjusių tautiečių tragediją..." (nr. 15).

Tegul šis skaudus perspėjimas paskatina mus visus padėti žudomai tautai.

=====

KNYGA GAUNAMA

ABIEJOSE

KLEBONIJOSE

=====

• Neturėkime dvejobos sąžinės: vienos katalikiškos asmens gyvenime, antros pagoniškos visuomeniuose ir valstybiniuose reikaluose. Skaudu žiūrėti, kaip kartais tėvynės vaikai stoja vienas prieš kitą.

VYSK. K. PALTAROKAS

“Lietuviškoji skautija”

Č. SENKEVIČIUS

Beveik prieš 30 m. pradėta rašyti ir telkti reikalinga medžiaga tapo stambiu 824 psl. didelio formato veikalu “Lietuviškoji skautija”, parašytu Petro Jurgėlos.

Pradžioje įvardinti pagrindiniai veikalo skyriai: atsiminimai — istorinė apžvalga, nuopelnigumas, didvyriškumas ir tautos prieauglio ugdymas. Lietuvių skautų sąjunga, kaip oficiali šios knygos leidėja, įvardinami žodyje suglaustai pabrėžia, kas yra ta lietuvių skautybė, ko ji siekia ir į ką remiasi, savo tikslų siekdama. Trumpai papasakoja apie veikalo vystymąsi ir pareiškia padėką autoriui bei visiems jo talkininkams. Autorius savo žodyje išvardina labai daug pavardžių. Tai jo bendradarbiai, teikę žinių bei nuotraukų.

Istorinė apžvalga su atsiminimais apima 1917-1949 m. laikotarpį, taigi, nuo pirmųjų lietuvių skautų vienetų branduoliu Rusijoje iki atsteigtos išėvijos sąjungos skirstymosi emigracijon. Šitame skyriuje matome daug retų ir dar niekur nespausdintų nuotraukų, skaitome pavardžių, kurios niekada nebuvo minimos skautų literatūroj, užtinkame įdomių istorinių teigimų, kurie nebuvo žinomi vadovams-vėms. Enciklopedišku tikslumu čia aprašyti nepriklausomoje Lietuvoje veikę skautų-čių tuntai su datomis, pavardėmis ir žymesniais veiklos pasireiškimais. Kruopščios centrinės vadovybės veikimo apybraižos, santykiai su užsienio skautais, didžiosios stovyklos ir skautų atsisteigimas V. Vokietijoje po II D. karo sudaro nepaprastai didelį žinių krautį, kuris, be abejonės, kada nors bus panaudotas istorikų darbams.

Antroje veikalo dalyje atskirais skyriais autorius atsklei-

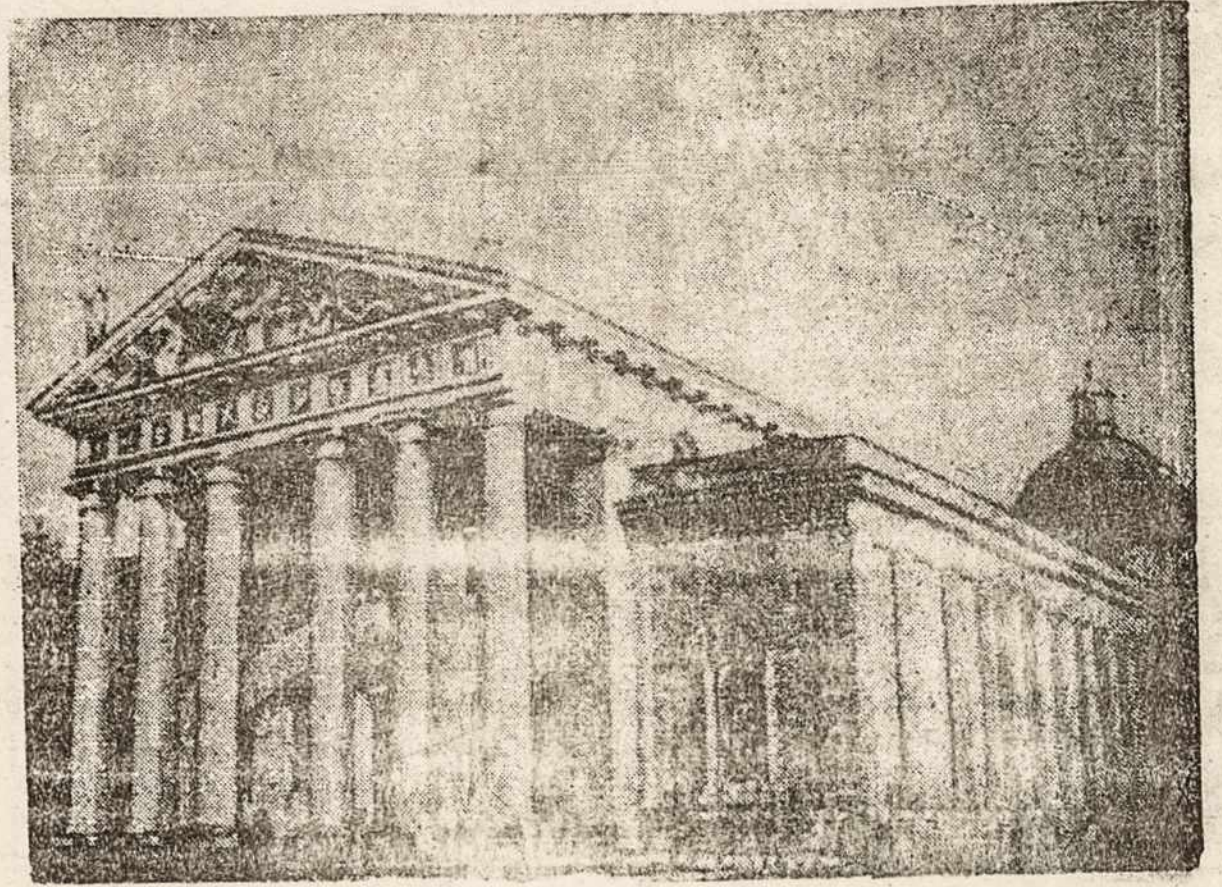
džia skautijos įnašą, ugdant lietuvių tautos krikščioniškumą, kovojant už Lietuvos laisvę, gerbiant motiną ir auklėjant motinas, padedant artimui varge ir nelaimėje, išryškinant Lietuvos praeitį, auklėjant ir mokslinant lietuvių tautą, kuriant grožinę literatūrą, ugdant fizinę tautos pajėgumą, auklėjant ir paren-giant kariuomenę kovai, kuriant karinį laivyną, stiprinant tautos vienybę, saugumą ir t.t. Čia su-žymėtos beveik visos nepr. Lietuvos gyvenimo sritys, atskleis-tos pavardės skautų-čių, kurie aktyviai jose reiškėsi.

Trečioje dalyje pasakojama apie didvyrius, kankinius, veiklą okupacijų metu partizanų žygius ir aukas. Surinkti istoriniai faktai, pailiustruoti retomis nuotraukomis. yra pastovūs liudininkai, kaip praktiškai tarnauta tėvynei tada, kai vien senti-mento neužteko.

Ketvirtoji dalis atskleidžia kaikurias kultūrinio bei politi-nio gyvenimo sritis išėvijoje. Gausu pavardžių žmonių, kurie šiose srityse veikė ar dar tebe-veikia. Pavardžių rodykle ir au-kotojų sąrašais baigiama knyga.

PETRAS JURGĖLA, LSS pirmūnas, knygos “Lietuviškoji skautija” autorius

Vilniaus katedra, šiuo metu rusų bolševikų paversta dailės muziejumi ir koncertų sale.

TARNAUSIU, VIEŠPATIE

Vyskupui Julijonui Steponavičiui
65 m. amžiaus ir 15 m. ištrėmimo proga

JUOZAS YLUVIS

Vilniečiui tarė Viešpats:

— Gulk kryžiumi,
daryki pažadą:
tarnausi man ir tautai,
avis ganysi negando metu,
rikiuosi piemenis, jau supamus vilku,
ir aš tau duosiu lazda,
kad vestumei ir gintum kaimenę.

— Vilnietis tarė Viešpačiui:

— Nesu Kristoforas, anei Kazimieras
kuriuos siuntei per laiko srovę.
Ašai — Gervėčių vaikas,
nesu joks Lizdeika,
kurio lazda trišakė kaupė galią.
Vilkai, kuriuos sapnavo Gediminas,
jau nebe tie... Jie įbaugins avis,
aštriom žiaunom palauš ir piemenis —
aš liksiu vienas...

— Nebūsi vienas, — tarė Viešpats:

Ir nedrebėsi, o kaitra liepsnos.
Ieškodamos tavęs, žvalgysis avys,
ir piemenys pabus iš baimės.
Tu būsi naujas vardas —
tyloj ir vienumoj bylojanti kančios jėga...

— Tarnausiu, Viešpatie,
neklausdamas jau niekad kaip ilgai...

NEIŠGYDOMA LIGA

Vieną dieną pas Robertą Kochą jo priemimo valandomis atėjo dama „iš aukštuomenės“.

— Prašau, mieloji ponja, seskitės, — draugiškai ją priėmė gydytojas.

Pacientė įsiseidė ir išdidžiai pareiškė:

— Į mane visuomet kreipiasi, sakdami gerbiamoji ponja, pone profesoriau!

— Nuo šios ligos, deja, aš negaliu jū-sų išgydyti, — baigė R. Kochas pokalbį, net nepradėjęs medicininės konsultacijos, ir atidarė duris kviesdamas sekantį pa-cientą.

Sliekas: Jei nori, tai pamokysiu ir tave kaip apsiginti nuo vanago.

Vėžlys sumanė įlipti į medį. Lipa jau septyneri metai. Lipa ir guodžiasi:

— Nereikia skubėti! Skubos darbas gerai nesibaigia.

Kartą Pugis pagavo ir parsinešė namo varną.

— Kam tau varnas! — stebėjosi kaimynai. — Kokia iš jo nauda!

— Sako, kad varnai gyvena du šimtus metų, — atsakė Pugis. Tegul pagyvens pas mane. pažiūrėsiu, ar teisybė.

MŪSŲ ŽINIOS

STUDENTŲ SUSITIKIMAS

Lietuviškai kalbančių studentų fakultetuose susirinkimas kviečiamas tuoj po 15 val. pamaldy Vila Zelinoje, Jaunimo namuose.

VISI Į KOPŪSTŲ BALIŲ

Jaunimo ruošiamas Kopūstų balius įvyks šį šeštadienį, balandžio 24, nuo 19:30 val. šv. Kazimiero parapijos salėje, R. Juatindiba, 28 Mookoje. Be įvairios programos ir šokių bus skaniausi kopūstiniai valgiai, už mažą įėjimo kainą. Šį kartą oficiali apranga yra vaikų mokykliniai drabužiai: kas ateis tik paprastai apsirengęs, galės dvigubai įžangos mokėti.

TAUTINIAI RŪBAI

Urugvajaus audėjas Vytautas Dorėlis į São Paulį atsiuntė visau naujų raštų ir spalvų lengvus moteriškus tautinius rūbus. Norinčios įsigyti tautinių drabužių prašomos kreiptis į tėvus jėzuitus kol dar yra pasirinkimas. Rūbų kaina apima visą medžiagą ir pritaikytą juostą.

SULAUKĖ DUKRELĖS

Montevidejuje Edmundas ir Rožė (Prekutė) Andriuškevičiai kovo 3 sulaukė dukrelės Silvijos Patricijos. Abu ilgus metus dalyvauja lietuviškoje veikloje ir kartu vedė radijo programą.

Brazilietis apie Braziliją

Maskva. — Brazilijos komunistų vadas Luis Carlos Prestes, kalbėdamas Maskvoje, apie savo kraštą atsiliepė kaip apie didžiausią karo grėsmės šaltinį ne tik Lotynų Amerikai, bet ir Afrikai. Jo žodžiais, Brazilija greit turės atominę bombą.

Pavasarijant Lietuvoje

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ SPORTO ŠVENTĖ

Geelongo Vyties suorganizuotoje 26-je Australijos lietuvių sporto šventėje dalyvavo 8 klubai ir 250 sportuojančio jaunimo. Šventė praėjo kovingoje, kartais net audringoje, atmosferoje. Vyties organizacija buvo be priekaištų, o Geelongo lietuviai nepaprastai vašingi. Malonumas buvo matyti visą eilę jaunų ir puikių sportininkų su pavardėmis, kaip Urnevičius, Ignatavičius ir kt., kurių tėvai buvo pirmųjų panašių švenčių organizatoriai ir patys geri sportininkai. Neįdidi šventės prisiminimai skatins ne vieną jaunuolį ar komandą per metus laiko daugiau padirbėti, kad sekantioje šventėje, kuri įvyks š. m. gruodžio mėn. 27-31 d. Melbourne, galėtų geriau pasirodyti. Ypač kai ta šventė bus sujungta su Australijos lietuvių diena, kurioje vėl laukiama svečių iš Amerikos ir Kanados.

KVIEČIA Į MIŠIAS

Maloniai kviečiu draugus ir pažįstamus dalyvauti a.a. Dominiko Lauciaus pusantrų metų mišiose gegužės mėn. 2. d., 17 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje Mookoje.

Uršulė Laucienė

KOVA SU GIRTAVIMU
Vilniškės augščiausiosios tarybos prezidiumas 1975 m. spalio 29 d. įsaką sugriežtino priverstinį piktybinių girtuoklių ir narkomanų gydymą. Naująsias taisykles "Tiesos" 62 nr. atskleidžia teisingumo ministerijos vyr. patarėjas Zigmąs Umantas. Lig šiol alkoholikus buvo stengiamasi perauklėti drausminio arba administracinio poveikio priemonėmis darbovietėse, priverstiniu ambulatoriniu gydymu. Dabar jiems įvedamas priverstinis gydymas ir perauklėjimas darbo profilaktoriumuose, skiriamas liaudies teismo nutarimu, nuo šešių mėnesių iki dvejų metų. Į šias įstaigas alkoholikai galės būti siunčiami ir be priverstinio ambulatorinio gydymo, kuris seniau buvo pirmąją pakopą. Narkomanai privalo gydytis sveikatos apsaugos profilaktikos įstaigose. Vengiantys tokio gydymosi taip pat bus siunčiami į darbo profilaktoriumus tokiam pačiam terminui, kaip ir alkoholikai. Taisyklių sugriežtinimą ir alkoholikų gydymą priverstiniu darbu specialiose įstaigose padiktavo vis labiau plėtojanti alkoholizmo banga.

CUIDADO!

ESCOLARES NO "BAILE DO REPOLHO", dia 24 as 19:30 hs. — Moóca Rua Juatindiba - 28.

PINTURAS REFORMAS
CASAS - APARTAMENTOS - LOJAS - ETC.
CASCOLAC E SYNTEKO
RASPAGENS, APLICAÇÃO, CALAFETAÇÃO
EM 3 PAGAMENTOS
ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS
ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS
TELEFONE 32-9516 DIMAVIČIUS

KOPŪSTŲ BALIUS

Todos estão convidados a participar... será... muito... divertido.

MŪSŲ ŽINIOS

BL BENDRUOMENĖS RINKIMAI

Balandžio 16 d. susirinkusi BLB-nės rinkimų reikalams komisija, techniniais sumetimais rinkimų terminą atidėjo vėlesniam laikui.

Rinkimų laikas bei visi formalumai bus tiksliai nustatyti ir pranešti per spaudą.

BALANDŽIO 25 DIENA

antroji susirinkimų diena šv. Mišios Vila Zelinės bažnyčioje 15 val. Dalyvaukime ir kitus pakviškime dalyvauti.

Kavine rūpinis ateitininkės draugės. Praeitą kartą kavine rūpinosi moksleivių ateitininkų marmytės. Nors ne visi pagaminti produktai buvo išparduoti, bet gyno pelno moksleivių ateitininkų kasai liko cr\$.160,00.

III PLJK TRIJŲ KRAŠTŲ KOMITETAS BAIGĖ DARBA

Šešiolikštasis ir paskutinysis Argentinos, Brazilijos ir Urugvajaus bendras III Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso komiteto posėdis Montevidéjuje balandžio 10 – 11 dienomis baigė šio komiteto dviejų metų darbą. Urugvajaus Lietuvos kultūros draugijos valdybos kambaryje vykusiame posėdyje Argentiną atstovavo išdininkas Alfredas Ruplėnas, Braziliją išdininkas Jonas Tatarūnas ir A. Saulai-

tis, Urugvajų pirm. Gvidas Mačanskas, išd. Romas Mačanskas ir Rožė Vitkauskienė.

Pirmoji diena – apie aštuonios posėdžio valandos – skirta finansų reikalams. Kiekvienas kraštas paaiškino savo apyskaitą, o tada atsiskaitė su kitais dviem kraštais, kadangi tarp trijų komitetų sąskaitų vyko ant popieriaus. Galutinės apyskaitos su revizijos parašais bus persiunčiamos Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybai (Čikagoje) šio mėnesio pabaigoje.

APYVARTA IR LIKUTIS

Visa kongreso apyvarta,ėjusi per finansų komisijas, buvo apie 150,000 dolerių, arba virš 1,5 milijonų kruzeirų. Maždaug pusė lėšų perėjo Argentinos komisijai, trečdalis Brazilijos, aštuntadalis (arba 18,000 dol.) Urugvajaus sąskaitą. Kiekviename krašte JK likutis yra apie penki tūkstančiai dolerių, arba 12 nuošimčių visos apyvartos.

Nors kiekvienas kraštas JK likutį tvarko savaip, posėdyje buvo

siūlytos įvairios mintys kaip geriausia šiuos pinigus panaudoti lietuvių jaunimo reikalams. Komitetas priėjo išvados: siūlyti kiekvieno krašto III PLJK komitetams iki 10 nuošimčių skirti vienkartinę sumom jaunimo veiklai, o 90 nuošimčių ilgalaikiai jaunimo veiklai.

Antroji posėdžio dalis lieté įvairius klausimus, kurių kai kurie apie tolimesnę veiklą. Peržiūrėję JK atstovų anketas, kuriose iš kitų kraštų atvykęs jaunimas įvertino kongresą, posėdžio dalyviai surašė įvairias pastabas, kurios būtų naudingos sekančio kongreso ruošai (1979 metais Europoje).

TALKININKAI IR VI PALK

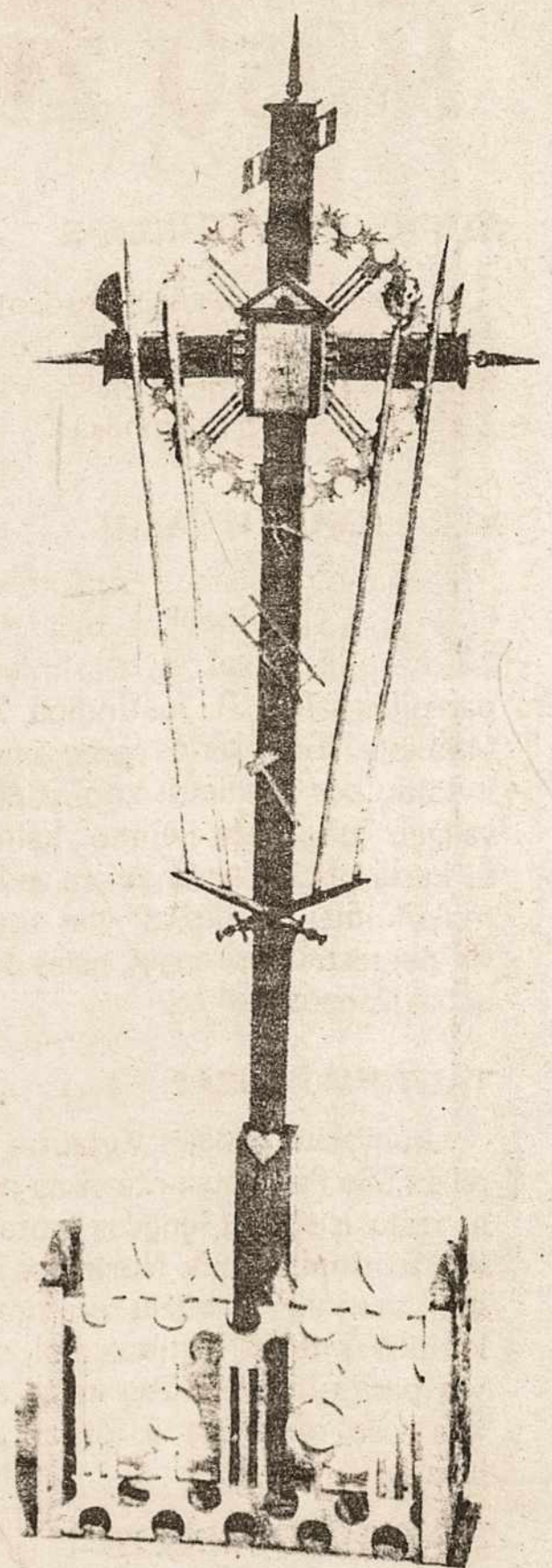
Visi trys kraštai pageidauja talkininkų šios Š. Amerikos vasaros metu (birželis-rugpiūtis) ir norėtų siųsti bent po vieną jaunuolį į stovyklą bei kursus JAV-se ir Kanadoje šį liepos mėnesį lavintis ir išmokti. Visi trys susirūpinę, kad įsisteigtų krašto Lietuvių jaunimo sąjunga, kurios veiklai JK likusios lėšos ir būtų skirtos. Taip pat užsimintas VI-tojo Pietų Amerikos lietuvių kongreso reikalas nes V-tame kongrese São Paule 1973 metų pradžioje buvo nutarta sekantį ruošti Montevidéjuje 1977 metų vasarą.

Sekmadienį vakare Moterų draugija parapijos salėje suruošė arbatėlę svečiams pagerbti. Jaukiose vaišėse kalbėjo kun. P. Daugintis, Lietuvos atstovas A. Grišonas, V. Dorelis, J. Tatarūnas ir A. Saulaitis.

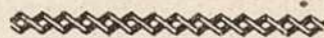
KONGRESO KOMITETO POSĖDIS

Brazilijos III PLJK komiteto ir visų komisijų narių visuotinis posėdis kviečiamas šį sekmadienį balandžio 25, 16 val. Jaunimo namuose. Finansų komisija pristatys JK apyskaitą, komitetas nustatys revizijos komisiją ir svarstys JK likučio klausimą.

- Seima be lietuviško laikraščio – židinys be tautinės ugnies

Lietuviškas kryžius

VEIKLOS KALENDORIUS

Balandžio 24, 19:30 val. jaunimo ruošiamas „Kopūstų balius“, R. Juatindiba, 28 Mooca.

Balandžio 24, 20:00 val. BLB Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis pas A.D. ir R. Petraičius.

Balandžio 25, 16 val. Lietuviškai kalbančių universiteto studentų susirinkimas Jaunimo namuose.

Balandžio 25, Mėnesinė susirinkimų diena V. Zelinoje. Pamaldos 15 val. (11 val. sumos nebus). 16 val. susirinkimai: 50 m. imigracijos komiteto; Brazilijos III PLJK komiteto ir kiti.

Balandžio 25, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės 1976 - 1978 metams Tarybos ir Valdybos rinkimai.

Gegužės 1 paskutinė diena išrašyti ekskursijon į JAV su šokejais (VIII 29 – IX 19).

Gegužės 10. paskutinė diena įteikti 50 m. imigracijos ženklo-simbolio projektus konkursui.

Gegužės 16. šv. Juozapo Vyrų Brolijos šventkelionė į Aparecida do Norte.

Gegužės 30. iškilmingas 1926 m. imigracijos minėjimas V. Zelinoje su Mišiomis 15 val. menine programa. vaišėmis ir pirmuju imigrantų pagerbimu. (Kitų susirinkimu nebus).

Birželio 10, paskutinė diena įteikti straipsnius 50 m. imigracijos leidiniui.

Birželio 13. Metinis pabaltiečių minėjimas – Birželio įvykiu.

Birželio 19. „Churrasco“ ir Joninių laužas 50 m. imigracijos minėjimo naudai.

Rugpiūčio 15 – 30. Šeštoji metinė Pabaltiečių paroda Praça Roosevelt su Lietuvių imigracijos rodimiu skyriumi.

Rugsėjo 12. Didysis 50 m. imigracijos minėjimas – šventė.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO
Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ
LIETUVA

MEINĖ PRENUMERATA: 70 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 350 kr.
Paskiro numerio kaina: 1,50 kruzeiras. Užuojaus ir sveikinimai nuo 20 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.